

Sygn. akt VII U 1608/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2016 roku w Lublinie

sprawy W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 07 września 2015 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala W. D. prawo do emerytury od dnia (...)roku.

Sygn. akt VII U 1608/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił W. D. przyznania prawa do emerytury, gdyż wnioskodawca nie udokumentował 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł W. D. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. Podniósł, że pracował w warunkach szczególnych w okresach od dnia 1 maja 1983 roku do dnia 30 kwietnia 1989 roku w Odlewni (...) – 6 lat, 7 miesięcy, od dnia 1 marca 1990 roku do dnia 30 września 1990 roku w Odlewni (...) – 7 miesięcy, od dnia 1 października 1990 roku do dnia 31 sierpnia 1998 roku w Odlewni (...) – 7 lat i 11 miesięcy oraz od dnia 1 września 1998 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku w P. L. – 4 miesiące.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W. D. urodzony (...) w dniu (...) roku złożył wniosek o emeryturę. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Przed organem rentowym udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowym oraz uzupełniających, w tym 4 miesiące stażu pracy w warunkach szczególnych, od dnia 1 września 1990 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku (okoliczności bezsporne).

Wnioskodawca w okresie od dnia 1 maja 1983 roku do dnia 30 listopada 1989 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) w L. na stanowiskach młodszego mistrza i mistrza (świadcstwo pracy – k. 9). Stanowisko młodszego mistrza zajmował od dnia 1 maja 1983 roku. Natomiast z dniem 1 sierpnia 1983 roku awansował na stanowisko mistrza, które zajmował do końca okresu zatrudnienia (umowa o pracę, angaże – akta osobowe – k.

27). Zajmował się nadzorowaniem ładowaczy wsadu, wytapiaczy, suwnicowych i żuźlowych pracujących przy picach łukowych (zeznania wnioskodawcy – k. 19v-20, 38v).

W okresie od dnia 1 grudnia 1989 roku do dnia 30 września 1990 roku pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) w L. jako metalurg, nie zajmował innego stanowiska (świadcstwo pracy – k. 9, angaże, porozumienie pracodawców, umowa o pracę – akta osobowe – k. 24). Jako mistrz nadzorował pracę rdzeniarzy, nie wykonywał żadnych czynności administracyjnych. Rdzeniarze zajmowali się wykonywaniem rdzeni z piachu masy olejowej i z piachu otaczanego powlekaną żywicą (zeznania wnioskodawcy – k. 19v-20, 38v, zeznania W. S. – k. 38v).

Od dnia 1 października 1990 roku do dnia 31 sierpnia 1998 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Odlewni (...) w L. jako starszy mistrz i kierownik oddziału pieców indukcyjnych (świadcstwo pracy – k. 9). Stanowisko mistrza zajmował od początku zatrudnienia do dnia 2 marca 1992 roku, kiedy to został Kierownikiem Oddziału (...) Od dnia 1 kwietnia 1994 roku pracował jako starszy mistrz zmianowy, które to stanowisko zajmował do końca zatrudnienia (umowa o pracę – akta osobowe – k. 27). Zarówno na stanowiskach starszego mistrza jak i kierownika wykonywał te same obowiązki. Nadzorował i kontrolował wówczas pracę ładowaczy wsadu, wytapiaczy w piecach łukowych, wytapiaczy w piecach indukcyjnych oraz zalewacza form, suwnicowych i żuźlowych. Stale przebywał na hali z pracownikami, aby nadzorować ich pracę. Na wydziale przetapiano metal w stan płynny (zeznania wnioskodawcy – k. 19v-20, 38v, zeznania J. F. – k. 37v-38, zeznania I. B. – k. 38-38v).

Powyzszy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych dowodów. Akta osobowe wnioskodawcy z poszczególnych zakładów pracy zostały wystawione przez pracodawców i były autentyczne. Nie były kwestionowane przez strony. Sąd uznał je za wiarygodne w całości.

Przesłuchani w sprawie świadkowie to osoby obce dla wnioskodawcy. J. F. i I. B. pracowali razem z wnioskodawcą w Odlewni (...). W. S. pracuje w zakładzie (...) od 1980 roku. Świadcowie pracowali wspólnie z wnioskodawcą i mieli możliwość zaobserwowania wykonywanych przez niego obowiązków w trakcie pracy. Zeznawali logicznie, spontanicznie i szczerze. Niektórych szczegółów nie byli sobie w stanie przypomnieć jednak jest to zrozumiałe z uwagi na znaczny upływ czasu. Treść tych zeznań w powiązaniu z twierdzeniami wnioskodawcy oraz treścią akt osobowych wnioskodawcy pozwoliła na jednoznaczne ustalenie faktycznie wykonywanych przez wnioskodawcę czynności w trakcie całego okresu zatrudnienia. Świadcowie jednoznacznie wskazali, że wnioskodawca bezpośrednio nadzorował ich pracę zarówno w czasie pracy w U. jak i (...) L.. Miał bezpośrednią styczność z warunkami pracy, w których pracowali podlegli mu pracownicy na stanowiskach pracy związanych z przetwarzaniem metali oraz wykonywaniem rdzeni z piachu i żywicy. Zeznania wnioskodawcy w pełni potwierdziły okoliczności podniesione przez świadków. Były spójne i logiczne i zasługiwały na obdarzenie ich wiarą.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach: od dnia 1 maja 1983 roku do dnia 30 listopada 1989 roku, od dnia 1 grudnia 1989 roku do dnia 30 września 1990 roku oraz od dnia 1 października 1990 roku do dnia 31 sierpnia 1998 roku (łącznie 15 lat i miesiąc) wskazaną w wykazie A, dziale XIV poz. 24 Kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynierijno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Pracami podstawowymi, nad którymi nadzór sprawował wnioskodawca były:

- w Zakładach (...) prace wskazane w wykazie A, dziale III, poz. 8. Rozładunek i przygotowywanie wsadu, poz. 9. Obsługa mieszalników surówki, 10. Obsługa pieców stalowniczych, przygotowywanie do rozlewania i rozlewania stali oraz apretura wlewków;

- w (...) L. prace wskazane w wykazie A, dziale III, poz. 21. Przygotowywanie mas formierskich i prace formierzy oraz rdzeniarzy;

- w(...) L. prace wskazane w wykazie A, dziale III, poz. 8. Rozładunek i przygotowywanie wsadu, poz. 9. Obsługa mieszalników surówki, 10. Obsługa pieców stalowniczych, przygotowywanie do rozlewania i rozlewanie stali oraz apretura wlewków.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura taka przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Od 1 stycznia 2013 roku nie jest wymagane rozwiązanie stosunku pracy przez ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Według art. 32. ust. 2 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Ustęp 4 stanowi natomiast, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis art. 1 § 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego wnioskodawca udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze ponad 15 lat. Okresem bezspornym były 4 miesiące, natomiast w niniejszym postępowaniu wnioskodawca dodatkowo udowodnił okres 15 lat i miesiąca. Tym samym spełnia wymagane przesłanki do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku. Zaskarżoną decyzję należało zatem zmienić i ustalić W. D. prawo do emerytury od dnia(...) roku tj. od dnia złożenia wniosku o emeryturę.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.